

“मीठे बच्चे – तिम्रो कर्तव्य हो घर-घरमा बाबाको सन्देश दिनु, कुनै पनि हालतमा युक्ति रचेर बाबाको परिचय हरेकलाई अवश्य देऊ । ”

प्रश्न:- तिमी बच्चाहरूलाई कुन एक कुराको सोख रहनुपर्छ ?

उत्तर:- जुन नयाँ-नयाँ प्वाइन्टहरू निस्कन्छन्, तिनलाई आफूसँग नोट गर्ने सोख रहनुपर्छ किनकि यतिका सबै प्वाइन्टहरू याद रहन मुश्किल हुन्छ । नोट लिएर फेरि कुनैलाई सम्झाउनुपर्छ । यस्तो पनि होइन, नोट लेखेर कापीमा नै रहिरहोस् । जो बच्चाहरूले राम्ररी बुझ्दछन्, उनीहरूलाई नोट गर्ने धेरै सोख हुन्छ ।

गीत:- लाख जमाने वाले... ।

ओम् शान्ति । मीठा-प्यारा रूहानी बच्चाहरूले गीत सुन्यौ । रूहानी बच्चे, यो अक्षर एक बाबाले नै भन्न सक्नुहुन्छ । रूहानी बाबा बाहेक कहिल्यै कसैले कसैलाई रूहानी बच्चाहरू भन्न सक्दैन । बच्चाहरूले जान्दछन्- सबै आत्माहरूका एकै बाबा हुनुहुन्छ, हामी सबै भाइ-भाइ हौं । गायन पनि छ, भाइ-भाइ (ब्रदरहुड), फेरि पनि मायाको प्रवेशता यस्तो छ, जसकारण परमात्मालाई सर्वव्यापी भनिदिन्छन् अनि फादरहुड हुन पुग्छ । रावण राज्य पुरानो दुनियाँमा नै हुन्छ । नयाँ दुनियाँमा राम राज्य अथवा ईश्वरीय राज्य भनिन्छ । यो बुझ्ने कुरा हो । दुई राज्य अवश्य छन्- ईश्वरीय राज्य र आसुरी राज्य । नयाँ दुनियाँ र पुरानो दुनियाँ । नयाँ दुनियाँ अवश्य बाबाले नै रच्नुहुन्छ । यस दुनियाँमा मनुष्यहरू नयाँ दुनियाँ र पुरानो दुनियाँलाई पनि बुझ्दैनन् अर्थात् केही पनि जान्दैनन् । तिमी पनि केही जान्दैनथ्यौ, बेसमझ थियौ । नयाँ सुखको दुनियाँ कसले स्थापना गर्छ फेरि पुरानो दुनियाँमा दुःख किन हुन्छ ? स्वर्गबाट नर्क कसरी बन्छ ? यो कसैलाई पनि थाहा छैन । यी कुरालाई त मनुष्य नै जान्दछन् । देवताहरूका चित्र छन् भने अवश्य आदि सनातन देवी देवताहरूको राज्य थियो । यस समय यो छैन । यो हो प्रजाको प्रजामाथि राज्य । बाबा भारतमा नै आउनुहुन्छ । मनुष्यहरूलाई यो पनि थाहा छैन, शिवबाबा भारतमा आएर के गर्नुहुन्छ । आफ्नो धर्मलाई नै भुलिसकेका छन् । तिमीहरूले अब परिचय दिनु छ त्रिमूर्ति र शिव बाबाको । ब्रह्मा देवता, विष्णु देवता, शंकर देवता भन्दछन् फेरि भन्छन् शिव परमात्माए नमः । त्यसैले तिमी बच्चाहरूले त्रिमूर्ति शिवको नै परिचय दिनु छ । यस्तो-यस्तो सेवा गर्नु छ । कुनै पनि हालतमा बाबाको परिचय सबैलाई मिल्नु पर्छ । तब बाबाबाट वर्सा लिन सक्छन् । तिमी जान्दछौ- हामी अहिले वर्सा लिइरहेका छौं । अरू पनि धेरैले वर्सा लिनु छ । हामी माथि जिम्मेवारी छ घर-घरमा बाबाको सन्देश दिने । वास्तवमा सन्देश वाहक (मेसेन्जर) एक बाबा नै हुनुहुन्छ । बाबाले आफ्नो परिचय तिमीलाई दिनुहुन्छ । तिमीले फेरि अरूलाई बाबाको परिचय दिनु छ । बाबाको ज्ञान दिनु छ । मुख्य हो त्रिमूर्ति शिव, उहाँको नै कोट अफ आर्मस् (भारतको विशेष सरकारी छाप) पनि बनाइएको छ । सरकारले यसको यथार्थ अर्थ जान्दैन । त्यसमा चक्र पनि दिइएको छ चर्खा जस्तै । त्यसमा फेरि लेखिएको छ सत्य मेव जयते । यसको अर्थ त खुल्दैन । यो त संस्कृत अक्षर हो । अब बाबा त हुनुहुन्छ नै सत्य (ट्रुथ) । उहाँले जुन कुरा सम्झाउनुहुन्छ, त्यसबाट तिम्रो विजय हुन्छ, सारा विश्वमा । बाबा भन्नुहुन्छ- म सत्य भन्छु, तिमी यस पढाइबाट सत्य-सत्य नारायण बन्न सक्छौ । अरू मानिसले त के-के अर्थ निकाल्छन् । त्यो पनि उनीहरूसँग सोध्नुपर्छ । बाबाले त अनेक प्रकारले सम्झाउनु हुन्छ । जहाँ-जहाँ मेला लाग्छ, त्यहाँ नदीहरूमा पनि गएर सम्झाऊ । पतित-पावन गंगा त हुन सक्दैन । नदीहरू सागरबाट निस्केका हुन् । त्यो हो पानीको सागर त्यसबाट पानीको नदी निस्कन्छ । ज्ञान सागरबाट ज्ञानका नदी निस्कन्छन् । तिमी माताहरूमा अब ज्ञान छ । गौमुखमा जान्छन्, उनको मुखबाट पानी निस्कन्छ, सम्भन्छन्- यो गंगाको जल हो । यति पढे-लेखेका मनुष्यले पनि सम्भदैनन्, यहाँ गंगा जल कहाँबाट निस्कन्छ ? शास्त्रमा उल्लेख छ- बाण हाने अनि गंगा निस्क्यो । अब यो हो ज्ञानको कुरा । यस्तो होइन, अर्जुनले बाण हाने अनि गंगा निस्क्यो । कति टाढा तीर्थमा

जान्छन् । भन्दछन्- शंकरको जटाबाट गंगा निस्क्यो, जसमा स्नान गर्नाले मनुष्यबाट परी बनिन्छ । मनुष्यबाट देवता बनिन्छ, यो पनि परी जस्तै हो ।

अब तिमी बच्चाहरूले बाबाको नै परिचय दिनु छ । बाबाले यी चित्र बनाउनुभएको हो । त्रिमूर्ति शिवको चित्रमा सारा ज्ञान छ । केवल उनीहरूको त्रिमूर्तिको चित्रमा ज्ञान दिनेवाला शिवको चित्र छैन । ज्ञान लिनेको चित्र छ । अहिले तिमी त्रिमूर्ति शिवको चित्रमा सम्झाउँछौ । माथि हुनुहुन्छ ज्ञान दिनेवाला । ब्रह्मालाई उहाँबाट ज्ञान मिल्छ जुन फेरि फैलाउँछन् । यसलाई भनिन्छ ईश्वरको धर्मको स्थापनाको अभियान (मेशीनरी) । यो देवी-देवता धर्म धेरै सुख दिनेवाला छ । तिमी बच्चाहरूलाई आफ्नो सत्य धर्मको पहिचान मिलेको छ । तिमी जान्दछौ- हामीलाई भगवान्ले पठाउनुहुन्छ । तिमी कति खुशी हुन्छौ । बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी बच्चाहरूको खुशीको सीमा (पारावार) नै छैन किनकि तिमीलाई पठाउनेवाला स्वयं भगवान् हुनुहुन्छ । भगवान् त निराकार शिव हुनुहुन्छ, न कि श्रीकृष्ण । बाबा बसेर सम्झाउनुहुन्छ सर्वका सद्गति दाता एक हुनुहुन्छ । सद्गति सत्ययुगलाई भनिन्छ, दुर्गति कलियुगलाई भनिन्छ । नयाँ दुनियाँलाई नयाँ, पुरानो दुनियाँलाई पुरानो नै भनिन्छ । मनुष्य सम्झन्छन्- दुनियाँलाई पुरानो हुन अझ ४० हजार वर्ष लाग्छ । कति अलमलमा परेका छन् । बाबा बाहेक यी कुरा कसैले सम्झाउन सक्दैन । बाबा भन्नुहुन्छ- म तिमी बच्चाहरूलाई राज्य-भाग्य दिएर बाँकी सबैलाई घरमा लिएर जान्छु, जो मेरो मतमा चल्छन् ती देवता बन्नेछन् । यी कुरा तिमी बच्चाहरूले नै जान्दछौ, नयाँ कसैले के बुझोस् ।

तिमी मालीहरूको कर्तव्य हो बगैँचा बनाएर तयार गर्नु । बागवानले त निर्देशन दिनुहुन्छ । यस्तो पनि होइन बाबा कुनै नयाँसँग भेटेर ज्ञान दिनुहुन्छ । यो काम मालीहरूको हो । सम्झ, बाबा कलकत्तामा जानु भयो भने बच्चाहरूले सम्झन्छन् हामी आफ्ना अफिसर्स, फलानो मित्र आदिलाई बाबाको पासमा लिएर जाऔं । बाबा भन्नुहुन्छ- उनीहरूले त केही पनि बुझ्दैनन् । मानौं बुढूलाई सामुन्ने बसाएको छ, त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- नयाँलाई कहिल्यै बाबाको सामुन्ने नल्याऊ । यो त तिमी मालीको काम हो, न कि बागवानको । मालीको काम हो बगैँचा तयार गर्नु । बाबा त निर्देशन दिनुहुन्छ- यस्तो-यस्तो गर । त्यसैले बाबा नयाँहरूसँग कहिल्यै भेट्नु हुन्न । तर केही अतिथि भएर घरमा आउँछन् भने भन्छन् दर्शन गरौं । तपाईं हामीलाई किन भेट्न दिनुहुन्न ? शंकराचार्य आदिको पासमा कति जान्छन् । आजकाल शंकराचार्यको उच्च स्थान छ, पढे-लेखेका छन्, फेरि पनि जन्म त विकारबाट नै लिन्छन् नि । ट्रस्टीहरूले गद्दीमा कसैलाई पनि बसाउँछन् । सबैको मत आ-आफ्नो छ । बाबा स्वयं आएर बच्चाहरूलाई आफ्नो परिचय दिनुहुन्छ, म कल्प-कल्प यस पुरानो तनमा आउँछु । यिनले पनि आफ्नो जन्मलाई जान्दैनन् । शास्त्रमा त कल्पको आयु नै लाखौं वर्ष बताएका छन् । मनुष्यले त यति धेरै जन्म लिन सक्दैनन् फेरि जनावर आदिका पनि योनिहरू मिलाएर ८४ लाख बनाएका छन् । मनुष्य त जो सुन्छन् त्यो सबै सत्य-सत्य भनिरहन्छन् । शास्त्रमा त सबै छन् भक्तिमार्गका कुरा । कलकत्तामा देवीहरूका धेरै राम्रा, सुन्दर मूर्ति बनाउँछन्, सजाउँछन् । फेरि तिनलाई डुबाइदिन्छन् । यो पनि गुडियाको पूजा गर्ने बच्चाहरू (बेबीज) नै भए । बिलकुल अज्ञानी । तिमी जान्दछौ- यो हो नर्क । स्वर्गमा त अथाह सुख थियो । अहिले पनि कोही मर्छ भने भन्छन् फलानो स्वर्ग गयो । त्यसोभए अवश्य कुनै समयमा स्वर्ग थियो, अहिले छैन । नर्कपछि फेरि अवश्य स्वर्ग आउँछ । यी कुरालाई पनि तिमीहरूले जान्दछौ । मनुष्यले त अलिकति पनि जान्दैनन् । त्यसैले नयाँ कोही बाबाको सामुन्ने बसेर के बुझ्छ, त्यसैले माली चाहिन्छ जसले पूरा पालना गरोस् । यहाँ त माली पनि धेरै चाहिन्छन् । मेडिकल कलेजमा कुनै नयाँ गएर बस्यो भने केही पनि बुझ्दैन । यो ज्ञान पनि नयाँ हो । बाबा भन्नुहुन्छ- म आएको छु सबैलाई पावन बनाउन । मलाई याद गर्नु भन्ने पावन बन्नेछौ । यस समय सबै तमोप्रधान आत्माहरू छन् । त्यसैले त भन्छन् आत्मा नै परमात्मा, सबैमा परमात्मा हुनुहुन्छ । त्यसैले बाबा यस्तासँग बसेर कहाँ मेहनत गर्नुहुन्छ र ? यो त तिमी मालीहरूको काम हो- काँडालाई फूल बनाउने ।

तिमी जान्दछौ- भक्ति हो रात, ज्ञान हो दिन । गायन पनि छ- ब्रह्माको दिन, ब्रह्माको रात । प्रजापिता ब्रह्माका त अवश्य बच्चाहरू हुनुपर्छ । कसैलाई यति पनि सम्झ छैन, जसले सोध्नु यतिका ब्रह्माकुमार-कुमारीहरू छन्, यिनका ब्रह्मा को हुन् ? अरे प्रजापिता ब्रह्मा त प्रसिद्ध छन्, उहाँद्वारा नै ब्राह्मण धर्मको स्थापना हुन्छ । भनिन्छ पनि ब्रह्मा देवताए नमः । बाबाले तिमी बच्चाहरूलाई ब्राह्मण बनाएर फेरि देवता बनाउनुहुन्छ ।

जो नयाँ-नयाँ प्वाइन्टहरू निस्कन्छन्, तिनलाई आफूसँग नोट गर्ने सोख बच्चाहरूमा रहनुपर्छ । जो बच्चाहरूले राम्ररी सम्झन्छन् उनीहरूलाई नोट गर्ने धेरै सोख रहन्छ । नोट राख्नु राम्रो हो, किनकि यतिका प्वाइन्टहरू याद रहन मुश्किल हुन्छ । नोट लिएर फेरि कसैलाई सम्झाउनुपर्छ । यस्तो पनि होइन लेखेर फेरि कापीमै परिरहोस् । नयाँ-नयाँ प्वाइन्टहरू मिल्दै रहन्छ त्यसैले पुराना प्वाइन्टहरूका कापी यत्तिकै परिरहन्छ । स्कूलमा पनि पढ्दै जान्छन्, पहिलो कक्षाको किताब परिरहन्छ । जब तिमी सम्झाउँछौ, अन्त्यमा यो सम्झाऊ मन्मनाभव । बाबा र सृष्टि-चक्रलाई याद गर । मुख्य कुरा हो एक मलाई याद गर, यसलाई नै योग अग्नि भनिन्छ । भगवान् हुनुहुन्छ ज्ञानका सागर । मनुष्य छन् शास्त्रका सागर । बाबाले कुनै शास्त्र सुनाउनु हुन्न, उहाँले पनि शास्त्र सुनाउनु भयो भने भगवान् र मनुष्यमा के फरक रह्यो ? बाबा भन्नुहुन्छ- यी भक्तिमार्गका शास्त्रहरूको सार म तिमीलाई सम्झाउँछु ।

ती मुरली बजाउनेले सर्पलाई समात्छन् अनि उसको दाँत निकालिदिन्छन् । बाबाले पनि तिमीबाट विष पिलाउन छुटाइदिनु हुन्छ । यसै विषबाट नै मनुष्य पतित बनेका हुन् । बाबा भन्नुहुन्छ- यसलाई छोड फेरि पनि छोड्दैनन् । बाबा गोरो बनाउनुहुन्छ फेरि पनि गिरेर कालो मुख गर्छन् । बाबा आउनुभएको छ तिमीलाई ज्ञान चितामा बसाउन । ज्ञान चितामा बस्नाले तिमी विश्वको मालिक, जगतजित बन्दछौ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) सधैं खुशी रहोस्- हामी सत्य धर्मको स्थापनाका निमित्त हौ । स्वयं भगवान्ले हामीलाई पढाउनुहुन्छ । हाम्रो देवी-देवता धर्म धेरै सुख दिनेवाला हो ।
- २) माली बनेर काँडाहरूलाई फूल बनाउने सेवा गर्नु छ । पूरा पालना गरेर फेरि बाबाको सामुन्ने ल्याउनु छ । मेहनत गर्नु छ ।

वरदान:- स्नेहको गोदमा आन्तरिक सुख र सर्व शक्तिहरूको अनुभव गर्ने यथार्थ पुरुषार्थी भव

जो यथार्थ पुरुषार्थी छन् उनले कहिल्यै मेहनत वा थकावटको अनुभव गर्दैनन्, सधैं स्नेहमा मस्त रहन्छन् । उनीहरू संकल्पबाट पनि समर्पित हुनाले अनुभव गर्छन् - हामीलाई बापदादाले चलाइरहनुभएको छ । मेहनतको पाउबाट होइन तर स्नेहको गोदमा चलिरहेका छौ, स्नेहको गोदमा सर्व प्राप्तिहरूको अनुभूति हुनाले उनीहरू चल्दैनन्, सधैं खुशीमा, आन्तरिक सुखमा, सर्व शक्तिहरूको अनुभवमा उड्दै रहन्छन् ।

स्लोगन:- निश्चय रूपी जग (फाउण्डेशन) पक्का छ भने श्रेष्ठ जीवनको अनुभव स्वतः हुन्छ ।